Røyksignaler
Medlemsside for Norsk Indian Klubb
Postboks 12, 1901 Fetsund - e-post: postmaster@indianklubb.no
webside: www.indianklubb.no

Nordisk Indiantreff 2005 - Bådstø Camping, Tretten

Andreas Schytte-Larsen

Som seg hør og bør, er det viktig å ta vare på tradisjoner. Med litt velvilje, kan man vel definere en tradisjon, som alt som har vært to ganger eller mer. Ut ifra dette, skal jeg gi en liten skildring av en ganske nyetablert tradisjon.

Begivenheten det her siktes til ble begått i år som i fjor på Bådstø i Gudbrandsdalen. Norsk Indian Klubb`s etter hvert internasjonale, eller i hvert fall skandinaviske Sommertreff forseg gikk 19.-21. august. Som i fjor ble vi tilgodesett med strålende solskinn, med unntak av ei lita regnskur, for å dempe støvet. Indianere ønsker det slik. Noe mer man kan ønske seg, er de svenske ølkvotene, som man også fikk oppleve. At disse EU kvotene ikke gjelder inn i Norge ble aldri tema.

Ved ankomst torsdag kveld, var det allerede mange ankommet, spesielt hyggelig at så mange svenske stifinnere alt var på plass. Det ble en rik kveld blant likesinnede.

Fredagen opprant som vi ønsket, med kjempevær. Det var mange og store oppgaver som ventet, og måtte gjøres.

Snarf Olle Heldéns 101 Scout m/sidevogn.

Spesielt var hva to av reservatets innfødte, "Torden fugl på tohjul førerene" Bakken og Løsnesløkken hadde begått under vår og sommer. Ja, dette kunne sikkert fått en gammel indianer til å bli misunnelig. Det var en Totempæl, som ble montert på et støpt fundament, og det var virkelig store saker! Jeg tar nok ikke munnen for full, når jeg påstår at denne imponerte all. Full av symbolikk, og fullstendig preget av vår felles interesse. Tordenfuglen tronet utover Bådstø, fra toppen av sin rikt dekorerte og utsmykkede totem. Ja, Per og Ragnar, her traff dere "inner tieren". Tror neppe noen andre treffplasser kan vise til noe liknende.

Totempelen troner på plassen.

Det ankom deltakere hele tiden, og det ble etter hvert riktig mange, 42 Indian`s og to HD.

Min camping nabo fra Danmark, var virkelig å ta av seg hatten for, jeg husker ikke alderen, men han var rundt åtti, og kjørte en trehjuls servicecar. Han regnet med å komme igjen til neste år. Det var gutten sin det!Etter hvert senket natten seg over Bådstø, men ikke direkte roen. Det er ikke så lett å finne på å legge seg i en slik setting. Vel, omsider ble det litt søvn.

Ronny Hedstrøms powerplus.

Lørdagen kom ubrukt og vakker, men det skulle vi snart fikse på. Det var lagt opp til to alternative aktiviteter. En fjelltur på ca 250 km, og den tradisjonelle Hill Climb`n. Her var jo undertegnede tittelforsvarer i klassen inntil 750 ccm, og det bare på en original 500. Her får jernet prøvd seg, tenninga var stilt maksimalt, og div. andre justeringer var foretatt, utelukkende for å få opp farta slik at 2. giret kunne brukes.

Men dog det eneste alternativet til stroking nå, er Rohde/Fedon evt. Nutrilett. Så nå er dette tatt på alvor i det daglig kostholdet i heimen. En annen grunn til så drastiske tiltak, er at nå puster de meg i nakken. I år ble det delt 1. plass, riktignok med klubbens formann, men tross alt her måtte noe gjøre.

Alle kom velberget opp, og ikke minst ned igjen. Det er nesten verre å kjøre ned, med hele dalen og elva rett ned ute autovern. Praktfullt skue, en opplevelse i seg selv.

Turen fortsatte som i fjor til Rattlesnake MC på Fåvang, hvor fru Løsnesløkkens bakverk smakte like fortreffelig i år som i fjor. Også takk til Rattlesnake MC for deres gjestfrihet.

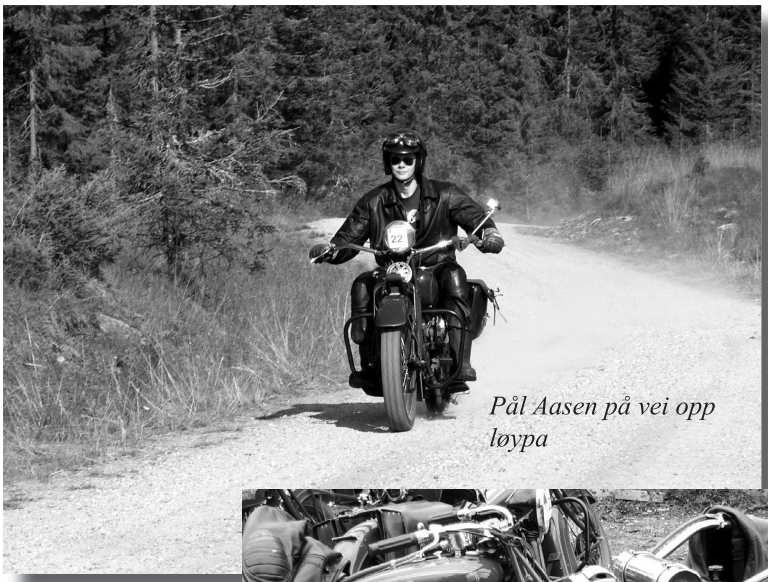

Pål Aasen på vei opp løypa

Rastende Indianere på toppen.

Etter ankomst til reservatet, var det fotografering, og en regnbyge etterpå for å dempe støvskyene. Deretter grillmat og premieutdeling. Juryens talsmann la ikke sjuk på komiteens uhildethet og ubestikkelighet. Det er jo beroligende. En så vidt ung og fattig klubb, hadde også loddsalg, og det var et til dels mangfoldig premie/gevinst bord, fra boblejakker via bærepose med poteter, til Indian tøymerker.Kvelden for øvrig hadde ingen noe problem med å få til å gå, for som vanlig å bli disse i korteste laget.

Ellers var Ronny Hedstrøm på plass med sitt velassorterte delelager, og etter hvert kom også Bjørn Selvik opp med sine fristelser. Så det var anledning til å finn noe av hvert.

Så får jeg bare takke alle som bidro til å gjøre dette treffet til hva det ble, og håpe at det kommer enda flere til neste år. For som nevnt innledningsvis tradisjoner skal man jo holde på.

Facts om årets Indiantreff:

Antall deltakere; 44 stk. (32 i 2004) Danmark 2 sykler, Sverige 15 sykler, Norge 25 Indianere (norgesrekord!!) + 2 stk. HD. **Antall startende LOSNA HILL CLIMB**; 28 stk. (19 i 2004) Premien **“ Lengst kjørte distanse på Indian til treffet”** ble tildelt Dan Edstrøm, Sverige med 86 mil. **Bad Luck-premie LOSNA HILL CLUMB** ; Gunnar Ole Vadset. Hans 1921 Powerplus stoppet. Men han kjørte 35 mil hjemmefra for å komme til treffet. **Beste Dame**(Mountaintour) Lilleba Volle, 1937 Indian Chief

LOSNA HILL CLIMB:

Klasse I (sidevogn)
Oppgitt hastighet 30 km/t / tid 7.48

1) Snarf Olle Hellden, Sverige; 7.54
2) Per Rønnings, Sverige; 6.18
3) Sieg Frilev, Danmark; 9.08

Klasse II (t.o.m 750 ccm)
Oppgitt hastighet 35 km/t / tid 6.45

1) Andreaes Schytte-Larssen, Norge; 6, 42
1) Stein Fossheim,Norge ; 6, 42
3) Ola Prestløkken, Norge; 6 ,01
4) Kjell Søreide, Norge; 5, 46
5) Ragnar Dybsjord; Norge; 7, 46

Klasse III (over 750 ccm)
Oppgitt hastighet 45 km/t / tid 5, 12

1) Dan Edstrøm, Sverige ; 5, 16
1) Åke Benstocken, Sverige; 5, 16
3) Jan Olav Flåen, Norge; 5,06
4) Pål Aasen, Norge; 5, 20
5) Jan Kåre Vadset, Norge; 5, 22
6) Peter Wennberg, Sverige ; 5, 34
7) Jan Lundquist, Sverige ; 4, 48
8) Richard Johansson, Sverige ; 4, 40
9) Hans Hellden, Sverige ; 5, 45
10) Bror Sundberg, Sverige ; 4.47
11) Ole Martin Mobeck, Norge ; 4, 35
12) Jørgen Sundberg, Sverige ; 4, 26
12) Jan Nybø, Norge ; 5, 58
14) Ragnar Bakken, Norge ; 6, 16
15) Morten Hagen, Norge ; 6, 20
16) Tom Hansson, Norge ; 6, 55
17) Henri Pedersen, Danmark ; 6, 56
18) Jo Helge Asak, Norge ; 6, 58

Totalvinnere ble Stein Fossheim / Andreas Schytte-Larssen som delte premien **“ BESTE RYTTER / Roar W.Schjervens vandrepremie “**.